

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Eneste Barn (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387581584.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↪ Den gammeladelige grundmurede Borg var forsvundet, og en Vaaning af Bindingsværk og med Straatag, var nu den borgerlige 233 Ejermands fordringsløse Bopæl. - Inde i Værelserne mindedes man om den uafadelige Foranderlighed i alt hvad menneskeligt er, »Nu« er aldrig saadan som »Før«: »Nyt« slutter sig - eller rettere skiller sig fra »Gammelt«. Her viste sig dette Første - det var Bedsteforældre i Selskab med Børnebørn, her et mægtigt Egeskab i Fortidens Smag ligeoverfor en lille Mahogany Commode; her en Ottoman med forgyldt - nu mestendeels afslidt Træværk og Læderbetræk - der, en Sopha fineret og betrukket med hjemmegjort Tøj: og her nogle store Billeder af ukjendte længst forglemte Herrer og Damer, mellemspækkede og undersmækkede med Kobbere over 2den Aprils Slaget og Napoleons Sejr. - Jeg gik ud i Haugen - der var *ingen* mere! Alle de gamle Frugttræer vare forsvundne, Blomster og Køkkenurter havde givet Plads for Rug, Byg, Havre, Køer og Faar. - Jeg ilede ned til Søen, hvor jeg i mine Drengenaar paa en Altan udover Vandet havde anglet - der var ingen Altan, der var ingen Baad - der var intet andet end Vand - og saa Skoven paa hiin Side. Jeg tyktes endnu derovre at høre svage Gjenlyd af hine Kanonknald, der forkyndte Festiviteterne, dem jeg i mine Drengenaar saa ofte havde bivaanet - Alt var stille. - Jeg ydede mine Barndomsminder et langt og trangt Suk og tænkte: der kommer og en Tid, da du selv bliver stille.